

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209482
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813209482.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade maloletá W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, v 2. rade N. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, obidve zastúpené advokátskou kanceláriou JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, M. R. Štefánika 1822 proti odporkyňi: S. W., rod. S. nar. X.X.XXXX, bytom T., D. XXX/X, Nováky o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke v 1.rade nemajetkovú ujmu 10 000,-eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke v 2.rade nemajetkovú ujmu 7 000,-eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1157,75,-eur na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľky 1/ a 2/ sa návrhom podaným súdu 20. 5. 2013 prostredníctvom právneho zástupcu domáhali od odporkyne zaplatenia nemajetkovej ujmy za smrť blízkej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Svoj návrh odôvodnili takto: navrhovateľka 1/ je ako maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov rozsudkom Okresného súdu Ružomberok 4 P 121/2009. Podanie návrhu za maloletú W. D. narodenú XX. XX. XXXX bolo schválené rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok zo dňa 9. 5. 2013. F. D. narodená XX. 7. XXXX, ktorá zomrela XX. 5. XXXX pri dopravnej nehode spôsobenej odporkyňou bola matkou navrhovateľky 1/ a dcérou navrhovateľky 2/. Navrhovateľka 2/ sa o smrti svojej dcéry dozvedela od dvoch policajtov, ktorý jej v deň dopravnej nehody okolo obeda prišli oznámiť na adresu jej bydliska predmetnú skutočnosť. Navrhovateľka 2/ keď videla policajtov tušila, čo sa stalo niečo zlé. Policajti po overení totožnosti jej oznámili smrť dcéry. Navrhovateľka 2/ ostala v šoku, z toho dňa si mnoho nepamätá. Z rozprávania vie, že policajti zostali dozerať na navrhovateľku 2/ a 2 maloleté deti ktoré opatrovala, a ostali pri nej až do času, pokiaľ neprišli jej otec a suseda, ktorý jej podali lieky na upokojenie. Navrhovateľka si nepamätá nič ani z pohrebu svojej dcéry, ktorý bol preňho traumatický a prežila ho pod sedatívami. Následne po pohrebe navrhovateľka 2/ nespočetne mnoho dní plakala, najmenej 2 krát odpadla do bezvedomia na dlhší čas, pravidelne navštevovala psychologičku za účelom zmiernenia sa s traumou, ktorá trauma napriek odbornej pomoci je prítomná u navrhovateľky 2/doteraz a natrvalo, pretože vychováva svoju vnučku, dcéru nebohej, ktorá jej ju stále pripomína. So smrťou dcéry sa navrhovateľka 2/ nevyrovнала, hoci odvtedy do podania návrhu ubehli 2 roky. Tieto tvrdenia preukazovali lekárskou správou zo 16. 7. 2012, výsluchom navrhovateľky

2/. Navrhovateľku 1/ - maloletú W. bolo nevyhnutné v čase smrti jej matky chrániť pred vedomosťou o smrti jej biologickej matky. Navrhovateľka 2/postupne v záujme zamedzenia vzniku náhleho šoku u maloletej W., jej postupne vysvetlila že jej matka zomrela. Bolo to pri príležitosti jej nástupu do škôlky od 1. februára 2013, kde by sa pravdepodobne dozvedela o smrti svojej matky. Maloletá W. vyrastá s dcérou navrhovateľky 2/ maloletou D. H. ktorá je od nej mladšia o 2 mesiacev, narodená 21. XX. XXXX, ktorá je rovesničku maloletej W. a bolo jej vysvetlené že mamička zomrela v situácii kedy za mamu považuje navrhovateľku 2/ . Maloletá W. sa po tomto oznámení: „že jej mamička je v nebičku“ rozplakala. Maloletá W. sa opakovane k otázke svojej biologickej mamy v súčasnosti vracia otázkami: aj ja prečo nemám maminku?, pri návšteve hrobu: „ kedy mama vstane? “, „prečo jej dávame urobiť pomník? “. Z toho je zrejmé že otázky, hoci presahujú pochopenie maloletej W., sú pre ňu traumatizujúce a možno sa domnievať že trauma bude trvalá. Zároveň tieto otázky spôsobujú trvalo traumy u navrhovateľky 2/, pretože ju pravidelne rozplačujú, keď si spomenie na dcéru, taktiež keď musí maloletej W. zodpovedať jej otázky týkajúce sa nebohej, alebo, keď musí vysvetľovať maloletej veci na úrovni primeranej pochopeniu maloletej. Odporkyňa bola vyzvaná na úhradu nemajetkovej ujmy 4. 11. 2011, na výzvu nereagovala, navrhovateľka 2/ uviedla pri stretnutí na Okresnej prokuratúre v Trenčíne, pri príležitosti konania dohody o vine a treste, že po právoplatnom ukončení trestnej veci sa tým bude zaoberať. Do dnešného sa dňa sa tak nestalo. Správanie odporkyne je ľahostajné, má snahu tvrdiť že za škodu nezodpovedá, že jej volant automobilu strhla spolujazdkyňa. Osobitnou okolnosťou dôležitou pre posúdenie veci je skutočnosť, že odporkyňa viedla vozidlo pod vplyvom alkoholu ktorý bol nameraný pri odbere krvi s odstupom času viac ako hodiny v hodnote 0,07 gramov/kg. Ako dôkaz k týmto skutočnostiam bol navrhnutý spis OR PZ Trenčín Q. B. XX/ DI-TN -XXXX a spis Okresného súdu Trenčín 1T XX/XXXX. Vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu a dostupné rozhodnutia súdov o primeranej sume finančného odškodnenia za ujmu spôsobenú v dôsledku odporkyňou spôsobenej dopravnej nehody v dôsledku, ktorej došlo k smrti blízkej osoby navrhovateľiek zodpovedá suma 10 000 euro pre každú z navrhovateľiek. Každá z navrhovateľiek sa s nebohrou pravidelne stretávali, nebohá, ktorá pracovala pre nedostatok pracovných príležitostí mimo domova v Trenčíne, im pravidelne zasielala darčeky, pravidelne s nimi telefonovala. Nebohá mala v čase smrti 23 rokov, bola na začiatku obdobia života v ktorom mala plniť dôležitú úlohu biologickej matky voči od navrhovateľke 1/ a voči navrhovateľke 2/ jej mala poskytnúť pomoc a oporu v strednom období života a neskoršej starobe.

Súd odporkyňu vyzval výzvou, ktorá jej bola doručená 21. 7. 2012 číslo listu 29 na vyjadrenie k návrhu a poučil ju podľa ustanovení §§ 115a , 49 O.s.p.. Dňa 5. 9. 2014 podala odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu ktorý ju vtedy zastupoval výzvu na vstup vedľajšieho účastníka do konania - Kooperatíva poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group Štefanovičova 4 Bratislava IČO 00585441 z dôvodu existencie povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré má vlastník vozidla, ktoré viedla v čase vzniku škody odporkyňa, uzavreté s touto spoločnosťou. Odporkyňa má právo, aby poisťovateľ za ňu nahradil škodu. O tom predložil fotokópiu potvrdenia o poistení zodpovednosti číslo XXXXXXXXXXXX pre držiteľa osobného motorového vozidla Ford Focus I. W. Y. XX. Súd tento návrh doručil poisťovni, ktorá podaním zo dňa 2. 1. 2013 oznámila súdu, že do tohto konania nevstupuje z dôvodu, že nemá právny záujem na výsledku konania.

Súd uznesením zo dňa 14. 5. 2014 uložil odporkyňi aby sa podľa § 114 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) vyjadrila k návrhu písomne do jedného mesiaca, aby uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Napriek výzve doručenej v tom čase jej právnenému zástupcovi ako aj odporkyňi sa táto k návrhu nevyjadrila. Súd dňa 12. 12. 2014 poučil prostredníctvom jej právneho zástupcu odporkyňu podľa § 118 O.s.p. (číslo listu 70-72).

Na pojednávaní odporkyňa namietala postup sudkyne v tejto veci pre jej zaujatosť. Námietku odôvodnila tým, že sudkyňa vo veci pojednávala, hoci ona trvá na účasti svojho právneho zástupcu. Na pojednávanie sa dostavila navrhovateľka 2/ , jej právny zástupca a odporkyňa po upozornení súdu podľa § 52 O.s.p., teda na možnosť predvedenia, pretože súd požiadala 13.4.2015 znovu o odročenie pojednávania pretože nemá zastupujúceho advokáta a čaká na spisu od tohto advokáta.

Podľa § 52 O.s.p. (1) v prípade, že sa predvolaný bez ospravedlnenia neustanoví na výsluch alebo k znalcovi, môže ho súd dať predviesť, ak o možnosti predvedenia predvolaného poučil. O predvedení rozhodne súd uznesením, ktoré sa predvolanému doručí pri predvedení. Súd považoval ospravedlnenie odporkyne za nedostatočné a upozornil ju na možnosť jej predvedenia.

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Podľa § 15 ods 3) O.s.p. v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Tiež podľa ods. 5 tohto ustanovenia ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods.3 Os.p., súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Súd preto námietku posúdil ako námietku pre postup súdu a ako na takú k nej neprihliadal. Pokiaľ odporkyňa uviedla, že ona má spisy stále u pána advokáta N.. G., nemá peniaze, aby si pre ne mohla ísť do B. Bystrice a späť a bez toho si nemohla zvoliť obhajcu, je nutné uviesť, že odporkyňa po tom, ako niekoľkokrát žiadala odročiť pojednávanie z dôvodu svojho liečenia, čo súd zásadne akceptoval, si 28.4.2014 zvolila obhajcu I.. R. G.. Tento podal vo veci procesný návrh aby do konania vstúpila poisťovňa a po tom, ako poisťovňa do konania nevstúpila, po niekoľkých odročeníach pojednávania z dôvodu liečby odporkyne, po tom, ako súd nariadil termín pojednávania 15.4.2015, na ktorý prevzala odporkyňa predvolanie 16.3.2015, teda 30 dní pred jeho konaním, oznámil súdu, že ku 31.3.2015 vypovedal odporkyňu plnú moc a odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb z dôvodov § 22.ods.1 zák. č. 586/2003 Z.z.

Podľa § 21 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak

- a) v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada,
- b) sú záujmy advokáta alebo osôb jemu blízkych v rozpore so záujmami osoby, ktorej by sa právne služby mali poskytnúť,
- c) protistranu zastupuje advokát, s ktorým vykonáva advokáciu spoločne,
- d) informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť,
- e) vzhľadom na pracovnú zaťaženosť alebo dlhodobú neprítomnosť nemôže riadne chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta.

Podľa § 22 ods. 1 pričom podľa tohto ustanovenia advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb len zo závažných dôvodov, najmä ak sa narušila nevyhnutná dôvera medzi ním a klientom alebo pokyn klienta je v rozpore s predpismi komory. Advokát tak postupuje vždy, ak zistí dôvody uvedené v ustanovení § 21. Zároveň je však podľa § 22 zák. č. 586/2003 Z.z. ods. 5 kogentne zákonom uložené, že advokát je povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia. To neplatí, ak klient oznámi advokátovi, že na splnení tejto povinnosti netrvá. Súd nedostal ospravedlnenie právneho zástupcu, že sa nemôže zúčastniť pojednávania, a najmä do 15.4.2015 bol povinný vo veci vykonať všetky potrebné úkony. Odporkyňa okrem toho, že mala dostatočný časový priestor na zvolenie si nového obhajcu a že jej zvolený obhajca mal povinnosť vykonať všetky potrebné úkony, medzi ktoré zásadne patrí aj účasť na pojednávaní dňa 15.4.2015, ak podľa názoru súdu všetky potrebné listiny mala odporkyňa k dispozícii na súde v spise, neakceptoval jej žiadosť o to, aby súd nepojednával, resp. aby pojednával v prítomnosti jej právneho zástupcu.

Súd vo veci vykonal pojednávanie na ktorom bola vypočutá navrhovateľka 2/ i odporkyňa a oboznámil sa s listinnými dôkazmi: Rozsudok OS Ružomberok 4P/121/2009, Rozsudok OS Ružomberok 9P/9/2010, Uznesenie č.l. 10, Rozsudok OS TN č.l. 11-12, výzva č.l. 13, kópia fotky č.l. 14-15, správa o nehode č.l. 16-18, list č.l. 19, správa č.l. 20, spis - fotokópia č.l. 62, k tomuto dôkazu odporkyňa uviedla, že nie je pravda, čo uvádzala I. G. vo svojej výpovedi, ona v okamihu nehody miesto brzdy omylom stlačila plyn. Tiež bol oboznámený koncept spisu OR PZ Trenčín ČVS: B. XX/DI-TN-XXXX, zo spisu OR PZ TN najmä výsluch obvinenej č.l. 6-9, výpoveď č.l. 15-20, k tomu odporkyňa uviedla, že nikdy sa nestalo, žeby I. G. dala volant držať, keď si zapalovala cigaretu. Keď si zapaluje, drží volant jednou rukou. Nefajčí v aute. Zo spisu boli ďalej oboznámené: protokol o lekárskom vyšetrení č.l. 175, zápis o dychovej skúške č.l. 176, výpoveď svedka č.l. 65-68, znalecké posudky.

Navrhovateľka 2/ uviedla, že sa jej o tom ťažko hovorí. Ostala v šoku z toho, že sa odporkyňa teraz volá W., čo je vlastne majiteľ vozidla, v ktorom sa zabila jej dcéra. Keď sa to pýtala po nehode policajtov, tí jej povedali, že to bol nejaký pán, ktorý mal byť úplne cudzí a mal údajne pozbierať veci po jej dcére. Neskôr sa v poisťovni dozvedela, že vlastníkom auta je W. a to je ten pán, ktorý pozbieral tie veci po jej dcére a zároveň majiteľ auta, v ktorom sa zabila. Navrhovateľka v 1/ rade je jej vnučka, ale momentálne ju považuje za dcéru. Hovorí, že má jednu maminku v nebičku a jednu, teda navrhovateľku 2/ tu na zemi. Už nevládze. Potrebuje fungovať, obidve deti idú do školy. V dôsledku smrti dcéry sa liečila na psychiatrii, viackrát upadla do bezvedomia. Napriek tomu sa jej to nepodarilo prekonať, pretože vždy keď sa pozrie na malú vidí dcéru, na hrob svojej dcéry vidí z okna kuchyne. Najhoršiemu nepriateľovi by to nepriala. Sú pre ňu ťažké tie otázky malej, keď sa pýta, či tam maminka - v hrobe spí, či sa preberie, pýta sa, čo sa stalo, pretože ona tomu nerozumie. Toto ešte vysvetlené nemá. Ona mala s dcérou dobrý vzťah, aj svoju vnučku vychovávala ako svoju dcéru. Jej nebohá dcéra za života nerobila žiadny rozdiel medzi dcérou navrhovateľky a jej vlastnou dcérou - navrhovateľkou 1/. Strašne veľa vecí im kupovala v Trenčíne, kde pracovala. Hneď po smrti dcéry sa navrhovateľke začal prechod, je to možné preukázať aj z lekárskeho záznamov. Do dnes chodí na neurológiu v súvislosti s tými bezvedomiami do ktorých upadla dvakrát, pákrát upadla tiež do stavu bezvedomia, keď ale dianie okolo seba vnímala. S dcérou mala normálny vzťah, taký ako má mať mama, stále má tri dcéry. Teraz jej ju nahrádza malá, pretože sa veľmi podobajú. Chcela by, aby sa to všetko už uzavrelo a čím skôr skončilo. Maloletá W. mala psychické problémy asi pol roka po smrti, hovorila, že videla F., teda svoju mamu, hovorila, že ju maminka chytala studenými rukami. Takýto problém som mala aj ona, obidva tieto problémy riešili so psychologičkou ako aj s detskou lekárkou ako aj s učiteľkou v škôlke. V škôlke mala maloletá tiež problémy s tým, keď napr. učiteľka pri príchode navrhovateľky 2/ hovorila dcére a W., že prišla mama a našli sa deti, ktoré W. necitlivo povedali, že to prišla stará mama. Takýchto príhod zo škôlky je veľa. Každé dieťa si sadilo kvietok na deň matiek a keď prišla pre obidve deti v ten deň do škôlky, W. veľmi plakala, že ona už ten kvietok nemá komu dať. Učiteľky aj ona to potom s ňou riešili, že veď ten kvietok zanesú na hrob. Ona sama riešila s psychologičkou problém, že sa jej dcéra zjavila, verí v posmrtný život, aj psychologička to pripustila, že jej verí, čo hovorí. Momentálne už s maloletou nenavštevujú psychológa, ona tiež prestala navštevovať psychológa, pretože sa to musí platiť, zdravotná poisťovňa preplatí len niekoľko sedení. Je sledovaná na neurológii, chodí pravidelne na EEG, závery lekára má v lekárskeho potvrdeniach. Štyri roky nespí, nevie, čo je to normálny spánok, dáva si lieky na spanie Neurol alebo Diazepam, ktoré jej predpisuje obvodná lekárka. Tiež maloletá W. berie v prípade potreby Diazepam čípkou - pohotovostný balíček, tiež upadla do bezvedomia. Ona ju oživovala, všetko je zaznamenané v lekárskeho záznamoch. Na to, čo spôsobilo bezvedomie nedostala odpoveď, bolo jej povedané, že to môže byť aj psychického aj fyzického pôvodu. Maloletá je sledovaná u detského neurológa v Liptovskom Mikuláši, tiež chodí na EEG každého pol roka. Maloletej diagnostikovali febrilné kŕče so stratou vedomia. Prvýkrát sa u nej vyskytli pred smrťou dcéry, kedy mala prvýkrát také slabšie kŕče, vtedy neupadla do bezvedomia, potom po smrti dcéry, nevie presne kedy, dostala tieto kŕče s upadnutím do bezvedomia. Tiež trpí na chudokrvnosť. V spolupráci s učiteľkami z MŠ situáciu v škôlke upravili tak, že sa zlepšila, už sa jej deti nevysmieľajú. Tiež má v škôlke pri sebe D. - jej dcéru, ktorá ju bráni. Pokiaľ podala návrh na náhradu nemajetkovej ujmy, chce tým zabezpečiť pre ňu do budúcnosti potrebné liečenie, čo bude potrebovať do školy, sama medzi deťmi rozdiely nerobí, nakupuje dcére aj vnučke rovnako spravodlivo.

Odporkyňa uviedla, že ona šoférovala auto, to je pravda, ale necíti sa byť vinnou. V aute boli tri, prísediaca bola I. G. a spolujazdkyňa bola F.. Išli z Trenčína autom, ktoré patrilo jej kamarátovi I. W., rozprávali sa, že sa zastavia u nej, lebo F. chcela od nej malú čivavu - šteniatko. Cestou sa zastavili na benzínovej pumpe, kde si kúpili bagety, ktoré tam zjedli. Ona svoju zjedla, spolujazdkyňa nevie, ale myslí si, že aj oni ich tam zjedli, lebo ich jedli spoločne. Ako išli smerom do Bojníc, tak I. G. rozprávala, že celý život túži po šoferáku, ale že nemá na to, aby si urobila vodičský preukaz peniaze. Pri tomto rozhovore bol smiech, I. G. jej strhla volant, ona má asi 120 kg, nedokázala to vyrovnať, volant sa jej točil do opačnej strany, rýchlo sa to točilo, nedokázala to vyrovnať. V dôsledku toho prešli cez dva plastové pätníky, potom ich to pretočilo do strany a zišli dole. Potom ich pretočilo na strechu. Na základe tohto ona zavolała záchranku, keď ostalo ticho v aute si spomína, že ešte tá I. povedala „S. prepáč“. Ona našla telefón v aute, odporkyňa volala pomoc, už nevie, či políciu, alebo požiarnikov. Potom už presne nevie, čo sa dialo. I. chytila volant a hovorila: „pozri F., ako viem šoférovať“ pritom sa smiala, chytila volant obidvomi rukami, stočila ho do svojej strany, preto aj prešli tie pätníky po pravej strane cesty, ona jej volant pustila a jej volant otočilo do opačnej strany tak, že ho už nedokázala udržať. Ja takisto štyri roky nespáva, je jej ľúto čo sa stalo. Myslieva na to často, každý deň, vie, že šofér zodpovedá za vozidlo, ale myslí si, že hlavnú vinu nesie I.. Ona musela uzavrieť dohodu o vine a treste, musela sa priznať k niečomu, čo vlastne neurobila, bol to okamih, vie, že si má ustrážiť spolujazdcov, ale to bola

chvíľka. I. bola opitá, vedela o tom, keď nasadala do auta. Ona sama pod vplyvom alkoholu nebola. Nič nemá, aj keby bola zaviazaná niečo zaplatiť. K tomu navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že má doma to najcennejšie čo je - deti. Odporkyňa ďalej uviedla, že je strašné aj to, keď človek pyká za to, čo neurobil. Tiež znáša dôsledky za to, čo sa stalo, je nezamestnaná. Má silné migrény a depresie. Vefa krátko myslieva na F. aj na W.. Zdá sa jej, že voľakedy predtým, keď spolu s Martinou chodili na záhradu, jej už siahla jednou rukou na volant, ale nikdy sa ho nechytla dvomi rukami a nedržala ho pevne. Je to už všetko dávno. Pokiaľ sa vyjadrila, že musela uzavrieť dohodu o vine a treste, myslela to tak, že nebolo na čo čakať, išla by do basy. To bolo slovo proti slovu. Tiež má deti. Nebola k tomu (dohode o vine a treste) donútená, považovala to za lepšie východisko v danej situácii. Pred cestou spala asi 2-3 hodiny, necítila sa unavená. O I. nemôže povedať, žeby bola opitá. Keby niečo také videla, tak ju určite neposadí do auta. Namietla tvrdenia navrhovateľky, že mala s dcérou dobrý vzťah, tie vzťahy F. s matkou nemala dobré, stávalo sa, že mesiac nešla domov, mávala depresie, plakávala. Strašne pila, dokázala vypiť aj fľašu borovičky, hovorievala, že chce zomrieť. Veľmi sa trápila kvôli priateľovi, s ktorým mala dcéru, on robil v Poľsku a kvôli vzťahom v rodine. Toto jej povedala ona sama. Ona aj F. išli zo 69tky v Trenčíne, je to bodrel, robila tam F. aj odporkyňa. Nezvykli takto spolu chodiť. F. ostávala obyčajne na dome, ona a I. chodievali spoločne autom domov. Tie ktoré bývali ďalej tam zvykli bývať. Už sa s I. nekamaráti, predtým boli kamarátky.

Na rozdiel od návrhu na pojednávaní právny zástupca navrhovateľky uviedol, že netrvajú na výsluch svedkyne G. S., susedy ktorá bola pri navrhovateľke, keď prvýkrát prišli policajti. Priebeh tej udalosti keď prišli policajti si navrhovateľka 2/ nepamätá. Keby jej to včas oznámili, mohla byť pri nej, keď zomierala, ešte dve hodiny po nehode žila.

Podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok 7P 24/2013-29, právoplatného 23.5.2013 súd zistil, že súd schválil dôležitý úkon v mene maloletej W. D., podanie návrhu a vedenie súdneho sporu o náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka vzniknutej maloletej z titulu smrti matky maloletej F. D., ktorá zomrela XX.X.XXXX.

Z výzvy na uzavretie dohody o náhrade ujmy a úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vyplýva, že 14.11.2011 vyzval právny zástupca navrhovateľky 2/ odporkyňu na úhradu nemajetkovej ujmy 20000,-eur do rúk odporkyne 2/. Z úmrtného listu súd zistil že F. Vieriková zomrela XX.X.XXXX.

Z lekárskeho potvrdenia čl. 20 vyplýva, že u navrhovateľky 2/ boli lekárom zistené po úmrtí dcéry pri autonehode okrem iného anxiózne depresívne vzťahy a arteriálna hypertenzia.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok 4P 121/2009, právoplatným 4.8.2009 bola maloletá W. D., dieťa rodičov F. D. nar. XX.X.XXXX a otca C. S. nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom N. H. nar. 30.X.XXXX a N. H. nar. X.X.XXXX a matka i otec boli zviazaní prispievať na jej výživu sumou 24,5,-eur mesačne do rúk N. H.. Podľa dôvodov tohto rozsudku v tom čase rodičia maloletej nemali vytvorené podmienky pre výchovu maloletej. Maloletá od narodenia bola v starostlivosti starých rodičov, a keď matka maloletej bývala s nimi, pomáhali jej so starostlivosťou o maloletú. V čase rozhodovania súdu matka bývala u starého otca a chodila maloletú navštevovať, nosila jej veci, ktoré maloletá potrebovala. Matka maloletej so zverením maloletej súhlasila len dočasne, za dcérou chodila každý deň, na jej výživu prispievala. K starému otcovi odišla bývať kvôli priateľovi, ktorý tam ale nakoniec nebýval. V čase rozhodovania súdu bola nezamestnaná. Aj otec maloletej súhlasil so zverením maloletej starým rodičom, ale na čo najkratšiu dobu. Rozsudkom 9P 9/2010, právoplatným 2.11.2010 bol tento rozsudok zmenený tak, že matka bola zviazaná prispievať na výživu maloletej sumou 150,-eur mesačne a otec sumou 40,-eur mesačne. V tomto konaní takto súd podľa odôvodnenia rozhodnutia rozhodol preto, že matka sa zamestnala v spoločnosti N. s.r.o. a jej príjem bol 900,-eur, pričom matka pravidelne prispievala už v čase rozhodnutia na výživu maloletej sumou 150,-eur mesačne, okrem toho jej kupovala oblečenie a hračky. Z toho dôvodu súd matke zameškané výživné neurčil.

Na snímke predloženej navrhovateľkou je zachytená nebohá s maloletou na hojdačke.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín 1 T 56/2012 súd zistil, že 26. 3. 2012 sa uskutočnilo na okresnej prokuratúre Trenčín konanie o dohode o vine a treste s S. S. narodenou 7. 6. XXXX, obvinená po poučení uviedla že poučeniu porozumela, vie čo tvorí podstatu skutku za ktorý je obvinená, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, dobrovoľne sa priznala k spáchaniu skutku, za ktorý je stíhaná, priznáva svoju vinu, s navrhovaným trestom prokurátorom súhlasila a prijala ho. Na verejnom zasadnutí

21. 5. 2012 na Okresnom súde v Trenčíne súd rozsudkom 1 T 56/2012 schválil túto dohodu o vine a treste na základe ktorej obvinená S. S. bola uznaná vinnou, že 24. 5. 2011 v čase o 5. 35 v katastri obce Trenčianska Turná - Hámre viedla osobné motorové vozidlo značky Ford Focus PD XXX DS po ceste I/50 v smere od Trenčína na Bánovce nad Bebravou takým spôsobom, že v tiahlej pravotočivej zákrute v miernom stúpaní v dôsledku toho, že sa nevenovala plne vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, prešla s vozidlom mimo cestu na trávnatý porast, kde narazila prednou časťou do smerového stĺpika, pričom neriešila kolíznú situáciu na začiatku nehodového deja, výjazd vozidla mimo komunikáciu zastavením, s vozidlom naďalej pokračovala, v jazde akcelerovala a pokúšala sa vrátiť na vozovku, avšak dostala šmyk, prešla do protismernej časti vozovky a prerazila prednou časťou betónovej zvodidla, následkom čoho bolo vozidlo vymrštené do vzduchu, preletelo cez kríky dolu svahom na pole a prevrátilo sa na strechu, pričom spolujazdkyňa sediaci na zadnom sedadle F. D. zraneniam podľahla, ďalšia spolujazdkyňa I. G. utrpela ľahké, nepatrné zranenia bez práceneschopnosti, čím ako vodička motorového vozidla porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, teda inému z nebanlivosti spôsobila smrť, čím spáchala prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 36 mesiacov. Súd poškodené N. H. v zastúpení za neb. F. D., Poistovňu dôvera a.s. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu Žilina s náhradou škody odkázal na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 21. 5. 2012. Uznesením Okresného súdu Trenčín 1T 56/2012-247 bol zamietnutý návrh splnomocneného právneho zástupcu poškodenej N. H. nar. 30.3.1969 na uloženie povinnosti odsúdenej nahradiť poškodenej trovy právneho zastúpenia súvisiace s jej účasťou v trestnom konaní.

Zo spisu súd ďalej zistil, že bol vo veci vypracovaný znalecký posudok znalcami z Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Martin č.6/2010 podľa ktorého bezprostrednou príčinou smrti aleboj F. D. bol úrazový šok a šok z vykrvácania pri drvivom poranení hrudníka z viac početnými zlomeninami rebier, poškodením medzirebrových ciev a svalstva zo zmliaždením pľúc, medzihrudiac a v dôsledku krvácania do pohrudničných dutín. Tieto zranenia utrpela ako spolujazdkyňa na zadnom sedadle osobnom motorovom vozidle značky Ford Focus ktoré viedla vodička S. S.. V jej krvi sa nachádzalo malé množstvo alkoholu v hodnote 0,25g/kg. Poškodená nebola vo vozidle pripútaná bezpečnostnými pásmi. Jej smrti by sa nedalo zabrániť ani poskytnutím špecializovanej lekárskej pomoci, jej zranenia boli nezlučiteľné so životom. V posudkovej časti posudku na čísle listu 11 znalci konštatovali, že iniciačným momentom v zraňujúcom deji bol náraz prednej časti dopredne sa pohybujúceho vozidla zn. Ford do betónového zvodidla. V tejto fáze zraňujúceho deja došlo k prudkej zmene rýchlosti a charakteru pôvodného pohybu vozidla v zmysle prudkej decelerácie, následkom čoho telo poškodenej sa v dôsledku fyzikálnych zákonov zotrvačnosti pohybovalo dopredu, proti interiéru vozidla umiestneného pred ňou (predné sedadlo spolujazdca). Táto neočakávaná zmena pohybu vozidla a prudký pohyb tela poškodenej vo vozidle spôsobila jej momentovú dezorientáciu. Vozidlo následne v zlomkovom časovom intervale prudko prepadlo nadol a začalo sa prevracať cez strechu. V rámci tohto pohybu došlo k zakliesneniu hornej časti tela poškodenej do priestorov zadnej časti vozidla, nad zadný kufor a pod deformujúcu sa strechu. V rámci otáčania sa vozidla na strechu bola táto prudko vŕtáčaná smerom dovnútra vozidla. Keďže sa v tomto priestore nachádzala horná časť tela poškodenej F. D., došlo k prudkej kompresii jej hrudníka a k drveniu rebier, ľavej lopatky ľavej kľúčnej kosti, hrudnej kosti, k zmliaždeniu pľúc a k zlomeninám stavcov hrudnej chrbtice. V dôsledku poškodenia medzirebrových ciev, ciev v hornej časti hrudníka a ciev v medzihrudí dochádzalo k prudkému krvácaniu do pravej a ľavej pohrudničnej dutiny, došlo k vniknutiu vzduchu do pohrudničných dutín, čo sťažovalo dýchacie pohyby a dýchanie. Do pľúc dochádzalo ku krvácaniu a hromadeniu sa krvi v priestoroch pľúcnych mechúrikov, ktoré sú určené na výmenu dýchacích plynov. V dôsledku straty krvi sa u menovanej začal vyvíjať traumaticko-hemoragický šok. K smrti dochádza pri náhlej strate objemu krvi 25%-35% čo je 1250 ml až 1750 ml krvi. Po vytečení patričného objemu krvi došlo k nedokrvenosti a šok prešiel do nezvratného štádia. Jednalo sa o smrť násilnú, v priamej príčinnej súvislosti s drvivým poranením hrudníka a jeho orgánov, ktoré utrpela poškodená pri dopravnej nehode 24.5.2011 o 5.35 hod. Významnými momentami pri posudzovaní zraňujúceho deja boli skutočnosti, že poškodená nebola pripútaná bezpečnostnými pásmi o čom svedčí morfologický nález poranení jej tela a to že telo poškodenej bolo z vozidla vyprostené zásahom HaZZ.

Podľa znaleckého posudku znalca V. I. Holéciho ktorý vo veci podal znalecký posudok číslo 37/2011 - z jeho záverov, priebeh dopravnej nehody ako technicky najpravdepodobnejší bol taký, že vodička sa

pohybovala v čase pred nárazom vozidla Ford do zvodidla v miernej pravotočivej, vo vzdialenosti $s = 156$ m od miesta stretu smerom od obce Trenčín smerom na obec Bánovce nad Bebravou (križovatka cesty I/50 ak cesty II/507 pri obci Trenčianska Turná) smerom na obec Bánovce nad Bebravou. Rýchlosť vozidla v čom v čase bola v rozsahu od 70 do 80 kilometrov za hodinu, s nevýrazným zrýchlením alebo smerovou nestabilitou. Poveternostné podmienky dobré, ráno, jasno bez zníženej viditeľnosti. V čase $t = 6,7$ pred stretom vozidla Ford so zvodidlom (ďalej len stret), sa vozidlo Ford pravou prednou časťou dostáva pravú krajinu a ďalej aj mimo vozovku vpravo, ďalej sa pohybuje pravou časťou vozidla na ornej pôde s nízkou vegetáciou. Vozidlo pravdepodobne snahe sa vrátiť na komunikáciu nespomaľuje, so zrýchlením $a = 0,5$ až $0,8 \text{ ms}^{-2}$ a zmenou smeru jazdy vľavo sa pohybuje čiastočne pravou bočnou stranou mimo vozovku a ľavou stranou po krajnici, dráha $s = 53$ metrov. Po uplynutí času $t = 3s$ sa vozidlo Ford dostáva na komunikáciu, do pravého jazdného pruhu, rýchlosť $v = 86 \text{ km/h}$. Vplyvom rýchlosti a natočenia predných kolies vľavo sa vozidlo dostáva vzápätí do protismerného priameho jazdného pruhu a vozidlo začína meniť smer svojej jazdy opäť vpravo, do svojho jazdného pruhu, rýchlosť vozidla $v = 86 \text{ km/h}$. Po návrate vozidla do svojho jazdného pruhu sa snaží vozidlo vyrovnať smeru pohybu v smere jeho jazdného pruhu, ale vplyvom rýchlosti a natočenia kolies sa v čase $t = -0,9s$ pred stretom vozidlo dostáva do šmyku v ľavotočivom oblúku, vo vzdialenosti $s = 22m$ od miesta stretu, rýchlosť vozidla $v = 85 \text{ km/h}$, zrýchlenie $a = 4-4,2 \text{ ms}^{-2}$. V čase stretu $t = 0s$, vozidlo Ford pravdepodobne ľavým predným kolesom, ľavou prednou časťou naráža do betónového zvodidla na ľavej strane komunikácie, nárazová rýchlosť v rozsahu $v = 90-95 \text{ km/h}$. Po prvom kontakte vozidla so zvodidlom dochádza nadvihnutiu ľavej strany vozidla, k začatiu rotácie vpravo a deštrukcii prednej časti vozidla. V čase $t = 0,6s$ po strete dochádza ku kontaktu prednej časti vozidla s vegetáciou na ľavej strane komunikácie (koruny stromov a kríky na svahu), k zmene pôvodného smeru pohybu mierne do roviny a následne pádu mimo komunikáciu, do oblasti dopadu vozidla. V čase $t = 2,8s$ po strete dopadá vozidlo na pravý bok a strechu (totálna deštrukcia pravej hornej časti vozidla), následne sa vozidlo pretáča cez ľavý bok na strechu a nastáva ustálenie konečnej polohy na streche v čase $t = 15-16s$ po strete. Technika jazdy vodičky bola nesprávna pretože v čase $t = 7-2s$ pred stretom (náraz ľavej prednej časti vozidla do betónového zvodidla), mala možnosť kedykoľvek prestať s vozidlom akcelerovať, brzdiť a prípadne korigovať smer svojej jazdy, mohla bez problémov a obmedzení v tomto časovom intervale meniť rýchlosť a smer pohybu vozidla v rozsahu technických možností vozidla. Rýchlosť jazdy v čase stretu bola 85 až 95 kilometrov za hodinu. Príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodičky S. ktorá z bližšie neidentifikovateľných príčin neriešila kolíziu situáciu na začiatku nehodového deja, výjazd vozidla mimo komunikáciu vpravo, zastavením. S vozidlom naďalej pokračovala, akcelerovala a pokúšala sa vrátiť na vozovku, kde v dôsledku neprimeranej rýchlosti a manévrovania sa dostalo vozidlo Ford do kolízie s betónovým zvodidlom v ľavo v smere svojej jazdy a následne bolo vymrštené mimo komunikáciu. Neboli zaznamenané žiadne brzdné stopy iba stopy po manévrovaní vozidla vpravo mimo komunikáciu, stopy bočného šmyku tesne pred miestom nárazu vozidla do betónového zvodidla, poškodenie betónového zvodidla, vegetácie a miesto dopadu vozidla. Vodička nesprávne vyhodnotila kritickú situáciu, pravdepodobne v skratovom konaní nebrzdila a pokračovala v jazde s vozidlom až do miesta stretu.

V tomto konaní svedkyňa I. G. vypovedala vo výpovedi zo 14.12.2011 že počas jazdy ju odporkyňa požiadala aby jej na chvíľu podržala volant, že si chce otvoriť bagetu. Svedkyňa sa naklonila k nej, k volantu a oboma rukami sa chytila tohto volantu pričom sa pozerala na cestu dopredu, pri tom sa neodpútala z bezpečnostného pásu a zostala pripútaná. Prechádzali rovný úsek cesty a nemusela preto manévrovať volantom. S. volant pustila a otvorila si svoju bagetu a povytiahla ju zo sáčku. Následne oboma rukami chytila volant a ona ho pustila. Ona si odhryzla asi 2 krát zo svojej bagety, ich vozidlo začalo po ceste kľučkovať a hodilo ich zopárkrát na jednu i druhú stranu a následne prešli do do pravej strany až na pravú krajinu kde narazili do viacerých plastových pätníkov. Vodička sa snažila vozidlo vyrovnať, vytočila ho späť do ľavej strany a vozidlo aj prešlo späť na cestu do ľavej strany a to až do ľavej stany mimo cestu a narazila do betónového zvodidla. Nevedela vysvetliť, prečo vozidlo pred stretom hádzalo zo strany na stranu. Nezasahovala tesne pred nehodou do riadenia vozidla, toto chytenie volantu bolo 4-5 minút pred dopravnou nehodou. Nebolo to bezdôvodné, S.- odporkyňa ju o to požiadala, takto spolu chodievali často a aj predtým sa stalo že ju S. požiadala aby jej chytila volant, či už si zapalovala alebo robila niečo iné.

Podľa protokolu o lekárskom vyšetrení k skúške na alkohol v krvi v tomto spise mala poškodená v krvi $0,07 \text{ g/kg}$.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Občiansky zákonník v ust. § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva, stanovuje ale znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti / objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv/. Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie /§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch /§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka/. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo /§13 ods. 3 Občianskeho zákonníka/. Pokiaľ je pre samotný vznik práva na poskytnutie morálneho zadosťučinenia postačujúce čo i len ohrozenie chránených osobnostných práv /t. j. reálna možnosť, že určité konanie objektívne má alebo môže mať za následok napr. zníženie vážnosti fyzickej osoby alebo ujmu na jej cti/, pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, samotné takéto ohrozenie chránených osobnostných práv nestačí - zákon totiž vyžaduje, aby ku kvalifikovanej ujme spôsobenej neoprávneným zásahom aj skutočne došlo. Vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy podmienený existenciou príčinnej súvislosti, medzi neoprávneným zásahom, objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z chránených hodnôt a vznikom kvalifikovanej nemajetkovej ujmy.

Uplatnený nárok na zaplatenie sumy 10 000,-eur navrhovateľky 1/ a 2/ odôvodnili s poukazom na § 13 a § 15 Obč. zákonníka titulom primeraného zadosťučinenia a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, na tom základe, že protiprávnym konaním odporkyne došlo k neoprávnenému zásahu do ich života. Týmto zásahom odporkyne do života ich matky a dcéry, došlo k neoprávnenému zásahu priamo i do ich súkromného a rodinného života, zdravia, pričom im takto svojim protiprávnym konaním spôsobili nenapraviteľnú citovú ujmu, ktorej následky spočívajú v depresívnych stavoch navrhovateľky v 2./ rade, nedostatku spánku, zmätenosti a smútku ako aj daným spoločenským znevýhodnením maloletej, navrhovateľky 1/ ktorá stratila milujúcu matku, a navrhovateľka 2/ v dôsledku smrti dcéry stratila reálnu možnosť, aby sa o ňu dcéra postarala, aby bola v budúcich rokoch pre obidve prínosom.

V uvedených súvislostiach je potrebné uviesť, že v zmysle článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života. Uvedené právo každej fyzickej osoby je zakomponované i v cit. ustanovení § 11 Obč. zákonníka. Súčasťou súkromného života je tiež rodinný život, zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, pričom právo na súkromie v sebe zahŕňa oprávnenie fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a slobodne rozvíjať interpersonálne vzťahy na emocionálnej báze, o to viac vzťahy medzi príslušníkmi rodiny, budované na dlhodobých a citovo mimoriadne silných vzájomných väzbách. Pri reálnej existencii takýchto vzťahov určitej kvality, medzi ľudskými bytosťami, dochádza podľa názoru súdu porušením práva na život jednej z nich, k absolútnej a nezvratnej deštrukcii všetkých vybudovaných citových väzieb, a tým k neoprávnenému zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostaleho alebo pozostalých. Táto relevantná skutočnosť potom za splnenia predpokladov zániku medziľudských vzťahov a väzieb určitého stupňa intenzity, zakladá právo dotknutej fyzickej osoby na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasledujúce Obč. zákonníka.

Po zhodnotení výsledkov takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že úmrtím matky a dcéry navrhovateľiek 1/ a 2/, v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporkyne, došlo k zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života navrhovateľiek v 1. a 2. rade. Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne 1 T 56/2012 bola odporkyňa uznaná vinnou, za spôsobenie nehody 24. 5. 2011 v čase o 5. 35 v katastri obce Trenčianska Turná - Hámre kedy viedla osobné motorové vozidlo značky Ford Focus PD XXX DS po ceste I/50 v smere od Trenčína na Bánovce nad Bebravou takým spôsobom, že v tiahlej pravotočivej zákrute v miernom stúpaní v dôsledku toho, že sa nevenovala plne vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, prešla s vozidlom mimo cestu na trávnatý porast, kde narazila prednou časťou do smerového stĺpika, pričom neriešila kolíznú situáciu na začiatku nehodového deja, výjazd vozidla mimo komunikáciu zastavením, s vozidlom naďalej pokračovala, v jazde akcelerovala a pokúšala sa vrátiť na vozovku, avšak dostala šmyk, prešla do protismernej časti vozovky a prerazila prednou časťou betónovej zvodidlo, následkom čoho bolo vozidlo vymrštené do vzduchu, preletelo cez kríky dolu svahom na pole a prevrátilo sa na strechu, pričom spolujazdkyňa sediaci na zadnom sedadle F. D. zraneniam podľahla, ďalšia spolujazdkyňa I. G. utrpela ľahké, nepatrné zranenia bez práceneschopnosti. Podľa znaleckého posudku v tejto veci mala možnosť nehode zabrániť brzdením, čo neurobila a ako sama na pojednávaní uviedla omylom stlačila plyn. Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že navrhovateľky tvorili rodinu, ktorá síce nežila spolu, ale s dobre vyvinutými citovými väzbami. Smrť dospelých dcéry a matky maloletej zasiahla do ich života nečakane a tragicky zásadným spôsobom a nenávratne pretrhla dovtedajšie silné citové väzby najmä matky a maloletej. Navrhovateľky v 1. a 2. rade stratili možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojou dcérou a matkou a sú o citový vzťah k nej ochudobnené, z čoho je zrejmé, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane navrhovateľiek v 1. a 2. rade, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Preto podľa názoru súdu, prisúdenie určitej finančnej čiastky navrhovateľkám v 1. a 2. rade ako náhrady nemajetkovej ujmy je v danom prípade opodstatnené. Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že v súvislosti so smrťou dcéry a matky navrhovateľiek v 1. a 2. rade došlo u nich i k zhoršeniu ich zdravotného stavu. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že konaním odporkyne s následnou smrťou matky a dcéry navrhovateľiek, došlo i k porušeniu práva navrhovateľiek v 1. a 2. rade na ochranu zdravia. K zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky v 2. rade došlo nepochybne aj v dôsledku úplného prevzatia zodpovednosti za maloleťú a riešenie aj jej adaptačných problémov v škôlke. Takéto situácie sú nepochybne stresujúce a obvykle vedú k vzniku nespavosti, ako sa to stalo navrhovateľke 2/. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd ustálil, že kvôli zlému psychickému zdravotnému stavu má navrhovateľka 2/ problémy s nespavosťou. Z uvedeného potom vyplýva, že v dôsledku konania odporkyne došlo i k narušeniu bežného rodinného a súkromného života navrhovateľiek. Súd sa stotožnil s tvrdením navrhovateľky 2/, že s nebohú sa pravidelne stretávali, mali normálny vzťah matky a dcéry. Pokiaľ by aj nebohá pracovala tak, ako to uviedla odporkyňa na pojednávaní, domov dochádzala, v súčasnosti pri absolútnom nedostatku pracovných príležitostí takéto situácie nie sú výnimočné, najmä ak bolo nesporné, že nebohá svoju dcéru milovala, kupovala jej darčeky a oblečenie, jej snahou bolo evidentne zabezpečiť si zdroj príjmov na plnenie vyživovacej povinnosti, čo vyplynulo i z konaní na Okresnom súde v Ružomberku, že vyživovaciu povinnosť si plnila aj nadržamec povinnosti uloženej súdom, že so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti súhlasila len dočasne, nemala vytvorené podmienky pre výchovu maloletej. Súd považoval za preukázané, že pokiaľ aj pracovala pre nedostatok pracovných príležitostí mimo domova v Trenčíne, pravidelne najmä dcére a svojej maloletej sestre zasielala darčeky, pravidelne s nimi telefonovala. Pokiaľ aj odporkyňa tvrdila, že prežívala nebohá ťažké obdobie, ako hlavnú príčinu uviedla jej vzťahy s otcom maloletej, vzťahy v rodine, nebol to vzťah nebohej k dcére. Nebohá mala v čase smrti 23 rokov, bola na začiatku obdobia života v ktorom mala plniť dôležitú úlohu biologickej matky voči od navrhovateľke 1/ a voči navrhovateľke 2/, jej mala poskytnúť pomoc a oporu v strednom období života a neskoršej starobe, čo do poslednej chvíle napĺňala minimálne v materiálnej forme. Vzhľadom k tomu, že z citovaného ustanovenia § 11 Obč. zák. vyplýva, že každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, života, zdravia, súkromia, ako i s prihliadnutím na skutočnosť, že závažnosť vzniknutej ujmy je u navrhovateľiek v 1. a 2. rade rozdielna, súd dospel k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať navrhovateľkám v 1. a 2. rade, každej z nich len ako samostatný nárok. Vzhľadom k tomu, že závažnosť vzniknutej ujmy u navrhovateľky v 1. rade ako dcéry nebohej, v zmysle vyššie uvedeného, je vyššia ako u navrhovateľky v 2. rade súd dospel k záveru, že navrhovateľka v 1. rade má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výšku súd na základe vyššie uvedených skutočností ustálil sumou 10 000,-eur, ktorú je povinná zaplatiť v zmysle citovaných zákonných ustanovení odporkyňa navrhovateľke v 1. rade, pričom navrhovateľka v 2. rade

má podľa názoru súdu nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- euro, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že závažnosť vzniknutej ujmy prejavujúcej sa v zásahu do rodinných väzieb je u nej nižšia ako u maloletej dcéry nebohej, ktorú je jej povinná v zmysle citovaných ustanovení zaplatiť odporkyňa. Keďže navrhovateľka 2/ z titulu nemajetkovej ujmy žiadala priznať celkovo 10 000,- eur, pričom za opodstatnenú výšku nemajetkovej ujmy súd považoval vyššie uvedenú sumu, v prevyšujúcej časti návrh ako neopodstatnený zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) § 10 ods. 8, vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy. Hodnota jedného úkonu právnej služby potom predstavuje 91,29,- eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca navrhovateľky vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 91,29,- eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,41 eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky za návrh vo výške 91,29,- eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 eur, 3/ odmena podľa § 13a ods. 4 vyhlášky za účasť na odročenom pojednávaní vo výške 1 z 91,29,-eur, teda 22,82,-eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04,- eur a náhrada za stratu času za cestu do Prievidze a späť 8x13,40,-eur teda 107,20,- eur a cestovná náhrada 50,21,-eur, 4/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky za účasť na pojednávaní 15.4.2015 od 13.00 hod do 15.47 hod 182,58,-eur, a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39,- eur, náhrada za stratu času z Dolného Kubína a späť 8x13,98,-eur teda 111,84,-eur a cestovné náhrady 49,31,-eur, 5/ odmena podľa § 13a ods. 4 vyhlášky za účasť na vyhlásení rozsudku 5.5.2015 od 14.00 hod 1 z 91,29,-eur, teda 45,65,-eur, a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39,- eur, náhrada za stratu času z Dolného Kubína a späť 8x13,98,-eur teda 111,84,-eur a cestovné náhrady 49,31,-eur, teda trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 1157,75,-eur. Pri určení cestovného právny zástupca dokladoval použitie osobného motorového vozidla BMW 520d DK 557 BF 28.1.2015, 15.4.2015 a 5.5.2015 na vzdialenosť 186 km jedna cesta tam a späť pri paušálnej náhrade za 1 km 0,183,-eur predstavuje za každú cestu 34,04,-eur, náhrada pohonných hmôt pri cene pohonných hmôt 28.1.2014 1,358,-eur je 16,17,-eur, 15.4.2015 pri cene PHM 1,190 eur a 5.5.2015 pri cene 1,190,-eur za liter paliva predstavuje suma náhrady za pohonné hmoty je za každú cestu 15,27,-eur. Pokiaľ právny zástupca navrhovateľky žiadal zaplatiť za účasť na pojednávaní 28.1.2014 plnú sumu 91,29,-eur, pojednávanie súd odročil, takže podľa vyhlášky mu patrí 1 odmeny, berúc do úvahy, že odporkyňa svoju neúčasť ospravedlnila v deň pojednávania zo zdravotných dôvodov- virózu. Trovy konania je povinná odporkyňa zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právnenému zástupcovi navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.